

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Fasciculus Exercitiorum Et
Considerationum, De Præcipuis Veritatibus Christianæ Fidei Et Sapientiæ -
Ad efformationem Christianæ vitæ, consecutionem salutis æternæ
collectus: & usui accommodatus

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 90066332

Exerc. 1. Quid sit? quòd sit, quotuplex sit Æternitas?

urn:nbn:de:hbz:466:1-45396

EXERCITIORUM

P A R S XVIII.

De Æternitate.

EXERCITIUM I.

Quid sit, quod sit, quotuplex sit Æternitas?

1. **S**Tatue te cum Davide Sancto, cogitante dies antiquos: & annos Æternos in mente habente: hoc est: Memoriâ recolente, intellectu considerante: voluntate diligente, & acquirente.

2. Tu quoque fac similiter. Nam eadem est tua, quæ & Davidis cum Æternitate causa, eadem conditio, eadem conservandi, ac negotiandi, demumque commanendi necessitas.

3. Transibunt Prophetæ Sancto, transibunt & tibi, & omnibus hominibus anni præsentis: de quibus nihil quisquam nostrum habet nisi transitum, & elapsum: succedent autem anni nunquam transitori, sed semper mansuri; quia æterni, quia Æternitatis, quia ipsa Æternitas.

4. Quid sit Æternitas; quæres? Si eam intellectus Creatus caperet; æternitas non esset: habet enim intellectus creatus, maxime humanus, capacitatis suæ in cognoscendo mensuram, & finem: quem Æternitas non habet, nec habere potest: si ergo illam intellectus noster caperet;

peret; aut
esset.

5. Q
semper in
finiens, in
nitatem.

ex non e
ex fuit in

ternitas:

permaner
rum: nec

post hoc
non est:

est. Qu
pore, & e

per. Qu
erit, nun

quasi incl
per. Si e

jam æterr
sed in mo

fine esset.

6. Q
tas: ex e

quod eff
pitur, qu

cessario a
Sicut eni

impossibi

7. E
autem du

& simple
tium hab

V.P. L

U M peret; aut ipse finitus, aut æternitas infinita non esset.

5. Quid tamen est Æternitas ? Est duratio semper manens, stans, immobilis, eadem, omnia finiens, ipsa infinita. Ex Tempore discamus æternitatem. Tempus est duratio motus transeuntis ex non est in Erit: ex Erit, in Est: ex est in Fuit, ex fuit in non est: huic opposita penitus est Æternitas: nimirum, duratio præsens, perstans, permanens, eadem semper. Non habet futurum: neque post illud, habet præsens: neque post hoc habet præteritum: neque post, habet non est: sed semper totum, & idem, & tantum est. Quidquid est in tempore, transit cum tempore, & elabatur in non est: nihilque erit semper. Quod in æternitate est, semper est, semper erit, nunquam præterit, nunquam mutatur: sed quasi inchoans semper, est semper, idem semper. Si enim non semper, aut non idem esset, jam æternum, non esset: nec in æternitate esset, sed in motu, mutatione, transitu, tempore, & fine esset.

6. Quod autem in rerum naturâ sit Æternitas: ex eo patet; quia Deus est, qui, si hoc est, quod esse naturâ sua debet, & quod esse concipitur, quando vere, & debitè concipitur; necessariò æternus est, ac proinde Æternitas est. Sicut enim impossibile est Deum non esse; & ita impossibile est Æternitatem non esse.

7. Est igitur Æternitas in rerum naturâ. Est autem duplex. Nam alia est completa, perfecta, & simplex, simpliciterque æternitas: quæ & initium habuit nunquam ullum: neque etiam finem

V.P. Druzb. Op. V. P p habe-

Handwritten notes on the right margin, including numbers like 23001 and some illegible characters.

habebit aliquando. Talis est Æternitas Dei, Deus æternus est: imò DEUS, ipsa est æternitas: & Æternitas hæc, ipse Deus: Principium & finis: principium sine principio, & sine fine. Hæc Æternitas soli Deo competit sicut soli Deo, competit, nunquam non fuisse, sed semper essentialiter fuisse: & nunquam non esse, sed semper essentialiter esse, & fore. Alia est Æternitas incompleta, dimidiata, participata, creata; quæ aliquando, imò ab æterno non fuisse, sed aliquando, post non esse, incipit esse: & nunquam desinet esse de facto: etiamsi de possibili posset desinere esse: si Deus, qui illi dedit esse, vellet eidem accipere esse, & redigere illam in eius pristinum non esse. Hæc æternitas creaturarum est, & ipsa creata est. Non omnium creaturarum est, sed tantum Substantiarum immaterialium: quales sunt soli Angeli: & homines etiam, ex parte Animarum suarum: quarundam etiam materialium, ut cælorum &

8. Quanquam homines, post ultimam reformationem, manet Æternitas etiam quoad corpora: ita ut toti Homines in æternum victuri duraturi sint, exulante jam omni corporum corruptione ab eis.

9. Est autem adhuc alia Æternitatis divisa: alia enim est Æternitas beata, & beatificans, que in beatitudine, omnique felicitate conservans in æternum: alia est æternitas misera, servum faciens, & in omni calamitate, infelicitate, atque perditione servans, in æternum. Prior, Beata Æternitas, subdividi potest in duas. Est enim una completa, & absoluta: quæ Deo solus beatus, & æternus ante omnia secula, &

omnia, perque omnia, ac post omnia secula, fuit, est, eritque beatus. Ista enim æternitas est ipse essentialiter Deus: qui solus habet immortalitatem, solus potens, solus Beatus, solus felix, solus à seipso, ex seipso, seipso, propter seipsum, immensa, infinita, substantialis, essentialis, æterna beatitudo, beatitudinisque possessio. At verò alia *Æternitas Beata*, est incompleta, & participata, & habens initium, atque ex non beato faciens beatum: at nunquam desinens facere beatum. Ista *Æternitas* competit solis Creaturis rationalibus scilicet Angelis, & Hominibus: & ad hanc creatæ sunt omnes tales creaturæ à DEO: ad hanc eadem omnes, à Deo per omnes circa ipsas operationes, diriguntur; sub conditione unicâ, & solâ hâc, ut eæ Creaturæ, Deo factori suo subdantur, serviantque suâ spontaneâ, liberâque, quam in hunc finem à Deo acceperunt, voluntate: perseverantes in hac ad DEUM debitâ, & simul spontaneâ subjectione, dilectione, obedientiâ, laude, & honoratione, usque in finem, tempusque à Deo statutum: quo elapso, accipiant à DEO istam *Æternitatem beatam*, beatificantem, & in omni beatitudine, illos conservantem: hoc est: Accipiunt à Deo Deum ipsum, videndum, fruentum, possidendum sicuti est: cum omnibus bonis, & præmiis, cumque omni plenitudine, & securitate, de habendis iis, per omnes, perpetuasque *Æternitates*.

10. *Æternitatem miseram, & infelicem*, quæ aliàs perditio, & mors secunda (nam mors peccati prima est) ac æterna dicitur, non fecit Deus: neque ab eo est: sed illam impii Angeli & Ho-

mines, à Deo, & ejus Sanctâ, & justâ Volun-
 te rebellantes ac recedentes, ambabus manibus
 (ut ait Scriptura) accersiverunt: & cum eâ fa-
 pepigerunt nunquam dissolvendum. Etenim
 quia beatam æternitatem, sibi à Deo pro obedi-
 entiâ, & amore, atque subjectione voluntaria
 devotâ, in præmium assignatam atque promissa
 fam, per voluntariam suam inobedientiam, super-
 perbiam, rebellionem contra Deum abjecerunt,
 & se ejus affecutione indignos fecerunt, con-
 ceruntque semetipsos ultro in eum perditionis
 odiique Divini statum, ex quo illis esset impos-
 sibile ullis creatis viribus surgere, Deum
 reconciliare; inde Beatam quæ illos tanquam
 præmium summum atque ultimum à Deo expecta-
 ctabat, Æternitatem, amiserunt in æternum, ac-
 cersiverunt autem, atque adeo procuraverunt
 sibi miseram, infelicemque Æternitatem, in po-
 nam, & supplicium ultimum & summum, in-
 nunquam terminandum, & nullo non misericordie
 calamitatis, doloris, ac perditionis genere æter-
 naliter, & interminabiliter, & immitigabiliter
 plenissimum.

11. Attende ad hæc, & expende hæc ô homo
 & hosce æternos annos in mente semper habere
 Deo, suam æternitatem, æternaturo affectu
 congratulare: Sanctis tam Angelis quàm Homini-
 bus beatam æternitatem adgaude: tibi eam
 cum ipsis Societatem desidera: Miseram vero
 Æternitatem, & ejus cum dæmonibus, hominibus
 nibusque damnatis consortium exhorresce: & ab
 omnibus viribus effugere, tecum ipse statim
 ac Divinæ gratiæ, meritorumque Christi, &
 Electorum ejus auxilium, humiliter, instanter

et, incessanterque implora, & efficaciter adhibe.

P R A X I S.

O Æterne : ac totius Æternitatis fons Deus : qui nobis per Filium tuum Æternitatis beatæ adiutorem, devictâ morte reserasti : da nobis recogitare dies antiquos, & annos æternos, in memoria, intellectu, & voluntate semper habere ; ut in tempore sæculi huius, sic omnia temporalia pertranseamus, ut & mala omnia æterna evitemus, & omnia æterna bona consequamur. Per eundem Dominum nostrum &c.

Handwritten notes in the right margin, including the number 17 and some illegible characters.

EXERCITIUM II.

Aut beata, aut misera Æternitas omnibus subeunda.

1. Statue te socium Davidi Sancto, cogitanti, dies antiquos, & annos æternos in mente habenti, memoriâ retinenti, intellectu perpendenti, & voluntate deligenti.

2. Tu quoque fac similiter. Nec enim quidquam utilius, salubrius, honestius, jucundius, opportunius, & necessariò magis, totâ ratione, rationalique vitâ, voluere, ac revolvere potes ; quàm æternos annos : quàm æternitatem.

3. Hoc enim, & tu, & omnis homo, apud se super omnia certissima certius habere debet : quod ad æternitatem factus, & ordinatus sit : quæ cum duplex sit ; Beata scilicet una ; misera verò altera : in harum alterutrâ, necessariò, irremediabiliter, inevitabiliterque, omni homini demerendum, atque habitandum est.

4. Quidquid ille vult, agat in hac vitâ, utatur bene

